

Taskunsuo, Utajärvi, Keskiboreaaliset aapasuot (KBA), väli-rimpipintainen, EN

Taskunsuo on luonnontilaisuusasteeltaan luokan 2 suo. Taskunsuo on valtaosin ojitettu, mutta suon länsiosassa on kuitenkin yksi suuri oijen ympäröimä keskiosistaan ojittamaton suoalue. Tämän suoalueen kaakkoisosa rajautuu pienempään keskiosastaan ojittamattomaan suo-laikkuun. Taskunsuon itäosa on miltei kauttaaltaan ojitettu, lukuun ottamatta kahta keskiosastaan ojittamattomana säilynyttä huomattavan pinta-alaeron omaavaa vierekkäistä suo-laikkuja alueen pohjoisosassa. Vaikka inventointialue on valtaosin muuttumaa tai kuivakkoa, sisältyy alueeseen myös luonnontilaisen kaltaisena säilynyttä suota inventointialueen länsiosan suurella ojittamattomalla suo-alueella. Tätä luonnontilaisen kaltaista rahkaista *Sphagnum*-kuljunevaa esiintyy edellä mainitun ojittamattoman alan keskusta-alueella, mutta osa keskusta-alueen suosta on muuttunut kuivakoksi. Myös suo-alueen reunaosat ja alueen eteläpuolella oleva pienempi ojittamaton suo-laikku ovat kuivakkoa. Alueella esiintyy mm. oligotrofista kalvakkaneva-, kalvakkaa suursaraneva-, ja *Sphagnum*-kuljunevakuivakkoa. Suuren ojittamattoman laikun eteläosissa kasvaa männyn taimia reuna-alueen lisäksi avosuo-osallakin melko runsaasti. Alueen eteläpuolella olevalla pienemmällä suo-laikulla taimia on harvakkosti. Inventointialueen itäosien ojitusalue on suurelta osin pitkälle edennyttä puustoista muuttumaa, mutta alueen keskiosissa on myös vähäpuustoisia alueita. Viimeksi mainittujen alueiden puusto koostuu harvakkosti kasvavista männyn taimista, nuorista männystä ja kitukasvuisista vanhemmista männystä. Tämä alue rajautuu pohjoisessa pieneen keskiosistaan ojittamattomaan suo-laikkuun, jonka koillispuolella sijaitsee sitä suurempi itäisempi laikku. Pienemmän laikun puusto koostuu harvakkosta mäntytaimikosta, kun taas suurempi laikku on keskiosistaan pääosin puutonta. Molemmilla laikuilla esiintyy *Sphagnum*-kuljuneva- ja oligotrofista kalvakkanevakuivakkoa. Inventointialueen itäosan eteläreunalla virtaa luonnonoja, joka on lähellä ojitusverkostoa ja johon myös laskee monia oja. Luonnonojan reunavyöhykkeellä esiintyy pienialaisesti luhtanevakuivakkoa. Alueen suotyypin inventointipäivän linnustohavainnot koostuvat läntisen avosuo-alueen yllä liidelleistä neljästä maakotkasta (mahdollisesti poikue) ja itäosan harvakkoa puustoa kasvavalla muuttamalla nähdystä hiiripöllöstä. Molemmat lajit kuuluvat EU:n lintudirektiivin I-liitteen lajistoon. Lisäksi mainittakoon inventoitavan suon lähistöllä Taskunmaa -kangasalueella havaittu metso (naaras, eli koppelo) joka kuuluu valtakunnallisesti silmälläpidettäviin lajeihin, EU:n direktiivilajeihin ja Suomen vastuulajeihin. Suo-alueen vierellä on harjumaisia kangasalueita. Inventointialueen länsiosassa sijaitsevan keskiosistaan ojittamattoman suo-alueen pohjoisosassa on pieni hyvännäköinen kangasmetsäsaareke, jonka pohjoispuolella saarekkeen ja ojitusalueen väliin jäävä suo on kuivakkoa. Lisäksi saman suo-alueen kaakkoisreunan vierellä on suurehko kangasmetsäsaareke, jota ympäröivä suonreuna on ojitettu.